

בעזרה"ת איתא דלה ששל תורני שכו"י

גליון 742

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

איתא בבעל הטורים - "ויקרא" אי ד"ויקרא" זעירא. שמשא לא רצה לכתוב אלא "ויקרא" כדרך שנאמר בבלעם, כאילו לא נראה לו ה' אלא במקרה, וא"ל הקב"ה לכתוב גם בא' וכתבה קטנה. מובא במדרש תנחומא (סוף כי תשא), כי משויר הדיו של אי זעירא זו שנשתייר בקולמוס, העבירו על ראשו, ומזה קרני ההוד.

פנתח האה

"חייב איניש לבשומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"

בשולחן ערוך נפסק להלכה (או"ח סי' תרצ"ה) ש"חייב איניש לבשומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"!

ש"חייב אדם להתבשם בפורים, עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי!! נשאלת השאלה: וכי זו דרכו של יהודי?! לשתות יין עד כדי שכרות?!, ומה נשתנה פורים בעניין הזה יותר מכל חג אחר?

ענה על כך הגאון ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל בדרך משל: חירש וגידם היו ידידים טובים. מדי פעם, כאשר חשקה נפשם, היה החרש מרכיב את הגידם על כתפיו ויוצא עימו לטייל. כך נהגו תמיד.

פעם אחת בלכתם, עברו הם ליד בית גדול אשר מתוכו בקעו צלילי תזמורת, וניכר היה כי יש שמחה גדולה בבית פנימה. הגידם שמע את הצלילים הנפלאים, וחשקה נפשו להיכנס אל הבית ולשמוח עם החוגגים. אלא, שחברו החרש לא שמע מאומה, ולכן, גם לא רצה להיכנס. סימן לו הגידם בעוז כי ברצונו להיכנס. בתוך הבית פנימה רבתה השמחה, שולחנות ערוכים כל טוב, אנשים רבים ששים ושמחים, ותזמורת מעולה מנגנת בכל עוז. כל השומע רוקד ומפזז בשמחה. הגידם, שומע ונפשו כמהה לרקוד ולשמוח ואילו חברו, אינו שומע וממילא אינו רוקד... מה עשה הגידם? לקח מעל השולחן בקבוק יין משובח, השקה את חברו עד תום, ועד מהרה פעל היין את פעולתו והחרש פצח במחול עליו.

והנמשל ברור מאלינו: פורים הינו יום קדוש ונפלא, וביום זה הנפש הטהורה מתמלאת ברצון לשמוח שמחה אמיתית. שמחה של מצווה, אלא, שהגוף אינו מבין את חשיבות היום ואינו חש בשמחה הגואה, משום כך משקים את הגוף ביון, ועל ידי כך מתמלא הגוף שמחה ועמו שמחה גם הנפש בטהרה...

שבת שלום
ופורים שמח
שמשון אליעזר פוקס

דווקא מהדיו של אות ה-א' אורו פניו של משה, כי במעשה משה בהקטנת האות כפי המבואר בבעל הטורים, רצה משה לברוח מן הכבוד כי כל הבורח מן הכבוד, הכבוד רודף אחריו. לכן על ידי אותו דיו אשר מצד הסברא היה צריך להשחיר את פני משה - זיכה את משה בכבוד ופאר, והאיר פניו כפני חמה, עד שלא יכלו ישראל להסתכל בפניו, והיה משה צריך מסווה. משה אשר ברח מן הכבוד, רדף הכבוד אחריו, ודווקא על ידי אותו דיו שחור אשר חיסר למען בריחתו מן הכבוד - הוא אשר הגדיל כבודו. וזכה הוא לכבוד נוסף שלכל דברות ולכל אמירות ולכל צווים קדמה קריאה לשון חיבה, לשון שמלאכי השרת משתמשין בו.

דווקא פה נכתב כל עניין ה"ויקרא" ברצון משה להמעט בכבודו. כדי לרמז לנו, כי כעת - כשיבוארו כל ענייני הקורבנות, כלל ראשון בהבאת הקרבן הוא השפלה והכנעה, וקניית מידת הענוה. כפי שנהג משה בבקשתו להמעט בכבודו, בהיותו סמל לענוה. והנה כשיחשוב אדם ויתבונן בהקריבו קרבן, כי את הנעשה בבהמה היה ראוי להעשות בו, הרי ודאי תתעורר נפשו בזאת לשוב בתשובה שלימה ולהכניע לבבו הערל לפני בוראו עד כי יבא לידי "לב נשבר ונדכה - אלקים לא תבזה". ולכן כתבה התורה "ויקרא" ב"אלף" זעירא, כי כלל ראשון בהבאת הקרבן הוא השפלה והכנעה, וקניית מדת הענוה.

זמנא דהשבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
5:32
6:32
7:07
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַהַלְוָה

טעם מצות משלוח מנות שכאשר אדם שולח לחברו תשורה ומנחה, הרי הוא מביע לו בזה את רגשי אהבתו אליו, ועל ידי כן נוטע גם בליבו אהבה אליו. ועוד, כי ישנם אנשים חסרי כל, אשר יבושו לפשוט ידם לקבל צדקה כדי לקיים סעודת פורים, וכאשר שולח להם דרך כבוד "משלוח מנות" לא יבושו ולא יכלמו, ויקיימו מצות סעודת פורים בשמחה ובחדוה.

ומכיון שטעם מצוה זו הוא כדי להרבות אהבה בין אדם לחבירו, ובין אשה לרעותה, לכן, השולח משלוח מנות ואין המקבל יודע ממי קבלם, אין הנותן מקיים בזה מצות משלוח מנות, שהרי מכיון שאינו יודע ממי קבלם, אין כאן חיבה וריעותה.

ודבר זה הוא שונה ממצות צדקה שאנו רגילים בה בכל ימות השנה. שהרי במצות צדקה, מצוה מן המבוחר שלא יהיה המקבל יודע ממי קיבל, וגם שלא יהיה הנותן יודע למי הוא נותן, מה שאין כן לגבי מצות משלוח מנות, שחובה היא שידע המקבל ממי קבל, בכדי שתכנס בלבו אהבה לחבירו.

שתי מנות היינו שני מאכלים שונים, או מאכל ומשקה, כגון עוגה ובקבוק יין. והמנהג כיום לשלוח מיני מתיקה למשלוח מנות. ויוצאים בזה ידי חובה.

גם הנשים חייבות לשלוח לחברותיהן משלוח מנות.

השולח לחבירו מתנות שונות בתורת משלוח מנות, וכגון ששולח לו בגדים או סדינים וכיוצא בזה, אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות. ואפילו אם שולח לחבירו מעות (כסף) בכדי שיוכל חבירו לקנות מנות של מאכלים, אינו יוצא ידי חובתו, שצריך לשלוח דוקא מנות של מאכל ומשקה.

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם".

בספה"ק רבי ייבי על התורה, הביא רמז יפה וטרם ההסבר, הוא מקשה שתי קושיות: א. מדוע כפל הפסוק "מן הבהמה, מן הבקר", האם לא דבר אחד הוא?

ב. כיון שבהמשך הפרשה מפרטת התורה את סוגי הקרבנות ואופן הקרבתם, ושם מפורש בכל קרבן איזו בהמה כשרה ואיזו לא, לשם מה הייתה התורה צריכה לפרט כבר כאן מאילו סוגי בהמות ניתן להקריב קרבן?

אלא שיש כאן רמז בפסוק **"אדם כי יקריב מכם"**. האיש אשר יחפוץ להתקרב לבורא יתברך, ינקוט בשלושה דברים אלו שבהם יקח לעצמו מוסר ומזה יתעלה בעבודת ה'.

האחד הוא שיהיה **"מן הבהמה"**. מה בהמה זו אילמת היא ואין בכוחה לדבר או להוציא מילים מפיה, כן ירגיל האדם עצמו בכל ענייני העולם לא לפטפט ולאבד זמנו, אלא יהיה כבהמה זו שאינה מבינה לא בפוליטיקה ולא בכלכלה ולא בחדשות החוץ. השני הוא **"מן הבקר"** יבקר את עצמו ואת מעשיו האם טוב עשה או שמא לא.

כך ידע ברבות הימים מה לקרב ומה לרחק. מה גורם לו להיכשל ומה דווקא מסייע לו בעבודת ה' **"מן הצאן"** הוא הפרט השלישי, וזה מלשון **"צאינה וראינה בנות ציון"**. שילך האדם ללמוד מהנהגותיהם של גדולי ישראל ואפילו של בני אדם פחותים ממנו, ויקלוט ממעשיהם הטובים מה שיוכל לקחת ולקיים בעצמו גם כן.

"זכור את אשר עשה לך עמלק... אשר קרך בדרך"

חז"ל אומרים קרך – קיררר. במה דרך היצר הרע הוא עמלק לקרר את האדם? מצאנו ביטוי מענין הקשור לעמלק. **'מחר'**.

ויאמר משה אל יהושע צא הלחם בעמלק **מחר'**. 'ויכם דוד [את העמלקי] מהנשף ועד הערב **למחרתם'**. חז"ל אומרים למודים הם העמלקים ללקות ביום **מחר'** [רש"י ש"א ל-יז]. גם אסתר מזמינה את המלך והמן 'אל המשתה אשר אעשה להם **ומחר** אעשה כדבר המלך'. ולבסוף היא מבקשת להשלים את המכה לעמלק 'אם על המלך טוב ינתן גם **מחר** ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ'.

מה הרעיון המונח בקשר בין עמלק ל**'מחר'**? אדם רוצה לקבל על עצמו קבלה טובה. דרך היצר הרע שלא לתקוף חזיתית! הוא מאגף. 'אכן, קבלה טובה היא', יאמר לך. 'אבל **ממחר** בעזרת ה'... אתה רוצה להתחיל להצטרף לך היומי. בודאי! **מהמחזור הבא**... תתחיל כבר מהתחלה, ממסכת ברכות... אתה רוצה להתחיל להקפיד על 'מעשר כספים' – **מהמשכורת הבאה**... גם הדיאטה – מיד אחרי החגים הבעלי"ט...

אשר קרך. **קררר**. ההתלהבות מתפוגגת, הרגש קהה, ואנו בכלל שוכחים שרצינו לקבל איזושהי קבלה טובה... זו שיטתו של עמלק. **'מחר'**. יש אנשים שלעולם לא ידחו דבר **למחר** כל עוד באפשרותם לדחותו **למחרתיים**... אומרת לנו התורה 'צא הלחם בעמלק **מחר'**. תלחם בעמלק הזה, ביצר הרע הזה, הקרוי **'מחר'**. אל תאבה לו! (טעמו וראו)

1. איך יודעים שמרדכי שיחק כדורגל???

2. איך יודעים שהמן עבד בתנובה?

3. מתי נתלה המן??

4. איך יודעים שושתי היתה יתומה?

פירוט פיקודי:

1. ציץ, חושן.

2. שקט

3. ברכות ההבדלה הולכים בסדר של מעלין בקודש

גפן-בפה, בשמים-באף, מאורי האש-בעיניים,

הבדלה –בשכל.

בין הפותרים נכונה תתקיים הגרלה על פרסים, תשובות יתקבלו במייל:

8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל"

מעשה היה באדם שהיה מומחה בגניבת אבנים יקרות. זו היתה פרנסתו, ובכך עסק כל ימי חייו. יום אחד, בבקרו בתערוכת תכשיטים גדולה בשווייץ, צדה עינו אבן יהלום גדולה ומלוטשת, המוצגת לראווה באחד מדוכני המכירה היוקרתיים. בעודו מביט באבן, תוך שהוא משתדל לא לבלוט בקהל, מגיע גביר הלבוש בחליפה ומגבעת והאוחז בידו מקל הליכה מזהב, והחל בוחן ומתעניין ביהלום זה. לאחר משא ומתן ארוך, רכש הגביר את האבן תמורת כ-100 אלף דולר (!) ויצא לדרכו. הגנב, שהבין כי הזדמנות פז נקרתה בדרכו, נחפז בעקבות הגביר, ופסע בעקבותיו כברת דרך ארוכה, עד שעלה על אוניית פאר בדרכו חזרה לעירו. הגנב המיומן עלה אף הוא בעקבותיו. הוא פנה אל פקיד הקבלה ושיחדו בממון רב, ובתמורה ביקש שיודיע כי אירעה טעות של קבלת יותר מדי נוסעים, ובלית ברירה יוכנסו כמה נוסעים לתאים בהם יש מיטות ריקות. כמובן שאיל תאו של העשיר, הוכנס אחר כבוד מיועדנו הגנב... לאחר שאכל הגביר את ארוחת הערב, החליף את בגדיו לבגדי שינה, עלה על יצועו ונרדם. הגנב, שהבין כי שעת הכושר שלו הגיעה, החל לחפש במרץ ובקדחתנות אחר האבן היקרה. חיפש בתיקו של הגביר ובבגדיו, חיפש בזהירות מתחת למזרון עליו ישן ומתחת לכרית, חיפש בנעליו, בארנקו, אך לשווא - הוא לא מצא דבר. בבוקר, לאחר שהתעוררו, התלבשו ושתו את קפה הבוקר בתאם, ופנה הגביר לרדת מהסיפון. ואז ניגש אליו הגנב: "סלח לי, אדוני. הייתי מבקש להחליף עמך מספר מילים". "בבקשה", השיב הגביר. והגנב התוודה: ובכן, אני עוסק במקצועי כגנב כבר שנים רבות, ואתמול ראיתי אותך רוכש אבן יקרה בתערוכה. עקבתי אחריך עד לכאן, ואף הצלחתי להיכנס כשותף לתא אותו שכרת. בלילה, לאחר שנרדמת, חיפשתי את היהלום שרכשת בכל כליך, במיטתך ואפילו על גופך. אך לשווא. אני סקרן מאוד לדעת את הסוד - היכן אפוא החבאת את היהלום?... אודה לך מאוד אם תוכל לספק את סקרנותי... חייך הגביר וענה: "וכי חשבת שלא שמתי לב שהפכת ליצלי החדש שלי?... כבר בתערוכה הבחנתי שאתה לוטש את עיניך אל האבן היקרה, ולכן לא התפלאתי כאשר ראיתי אותך בתאי. ידעתי היטב שאתה מעוניין באבן, ולכן לפני שנרדמתי, דאגתי להכניס אותה בחשאי אל תוך - - - כיס החליפה שלך! הייתי בטוח ששם בודאי לא תחפש את האבן. בבוקר, כשהתרחצת, הוצאתי את האבן מכיסך, ולקחתי אותה אלי בחזרה...". והמוסר מהמעשה עבורנו הוא - שאת היהלום אין לחפש בכיסיהם של אחרים, יש לדעת כי הוא מונח בכיס שלנו. 'כי קרוב אליך הדבר מאוד'. בכל אחד ואחד יש אוצר של כישרונות ויכולות, אם נחשוק בו ונחפש אחריו, נמצא אותו ונתעשר. 'החליפה' שהינה הגוף היא זו שמגבילה אותנו, ועלינו לעבוד ולזכך אותה, ואז בס"ד יכול נוכל. נמצא את היהלום!

חילוני אחד פגש את חברו

וראה שהוא מדוכא ועצוב. "מה קרה לך?"
שאל. "אוי, נאנח החבר, שזוד ושכר- בני הבכור
חזר בתשובה!"

"טוב, מה אפשר לעשות זה קורא במשפחות הכי טובות...
ניסה החילוני לנחם את האומלל,

לאחר כמה משפטי השתתפות נוספים נפרדו השנים.
כעבור חודש הם נפגשו שוב והנה פני חברו חיוורים ועצובים
עוד יותר. "אתה עדיין עצוב בגלל בנך הבכור" ברר האיש.
"אל תשאל" נאנח החבר, "גם בני השני חזר בתשובה!"
הביט בו החילוני במבט בוחן ושאל בשקט
"תגידי, מזוזות בדקת?"

אישה אומרת לבעלה "זכריה אנחנו נושאים כבר
עשרים שנה לא מגיע לי סוף סוף מתנה" זכריה חושב ואומר
לה "את יודעת מה מרים, תבחרי מה את רוצה כסף
או הפלאפון החדש שלי" מרים חושבת ואומרת
לעצמה אם אני אבקש כסף בטח ייתן לי ח"י שקלים
וח"י שנים יזכיר לי את זה,

אז מרים אומרת לזכריה "אני רוצה את
הפלאפון החדש שלך" זכריה אומר לה
"תרשמי 058"

למה להמן היו 10 ילדים?

כי אם היו יותר בעל הקורא היה נחנק.....

בן לאבא קמצן שואל:אבא למה אני מתחפש
שנה רביעית לחייל? אבא: אתה בקבע...

למה אוזן המן בצורת משולש? כדאי שלא יתחייב בארבע כנפות.
אם ככה, למה מצה לא חייבת בארבע כנפות? כי עיקר המצווה
בלילה..

יהודי פרץ לפרדס של יהודי, קטף תפוז מהעץ קילף אותו והחל
לאכול בהנאה.

ראה זאת בעל הפרדס. נגש עליו וגער בו: "מה עם לא תגנוב?
לא תגזול?! לא תחמוד!"

חייך הגנב חיוך מאושר ואמר" הו, מעיין עולם הבא, אני יושב לי
בפרדס היפיפה הזה, אוכל תפוז עסיסי ומאזין לדברי תורה"

גוי מטיח ביהודי: "רואים על הפנים שלך שאתה רמאי!"
מתפלל היהודי: "לא ידעתי שהפנים שלי הפכו למראה..."

פעם אחד ערבי הלך לשדה חבר שלו שאל אותו מה אתה עושה
שמה? אמר לו אני זורע אבטחים אמר לו אבל אין לך גרענים
ביד.. אמר לו ערבי נכון זה אבטיח בלי גרענים:.....

קצת מאתנו

"ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

הגמרא במסכת מגילה שואלת, מפני מה נגזרה כזו גזירה קשה על עם ישראל "להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד"? ועונה הגמרא: "אמר רבי שמעון בר יוחאי לפי שנהנו מסעודתו של אחשוורוש".

ונשאלת השאלה: הרי בתורה יש כללים מה העונש לכל עבירה, ועל עבירה של אכילת מאכלי גויים - שזהו איסור לאו וזה החטא בו חטאו עם ישראל בסעודת אחשוורוש - אין עונש של מיתה, ומדוע נענשו בעונש חמור כל כך? כדי להבין זאת נפתח במשל. מנהל בנק חיפש פקיד זוטרי בעמדת ה'עובר ושב'. ראיין מספר מועמדים ולבסוף בחר במועמד שנראה לו. ביום הראשון של עבודתו איחר העובד להגיע. מיד נקרא למנהל שהזהירו להגיע בזמן. אך הנה גם למחרת איחר הפקיד בתירוצים שונים של פקקים בדרך וכדו', הזהירו המנהל כי זו התראה שנייה ואחרונה וכי שוב לא יתקבלו תירוצים לאיחור, ואם יאחר שוב - יפוטר מיד. באותו בנק יצא מכרז לקבלת פקיד נוסף שיהיה אחראי על פתיחת חשבונות ללקוחות חדשים. המנהל ראיין מועמדים ובחר באדם הנראה לו מתאים וקבלו לעבודה. ביום הראשון לעבודתו נכנס לקוח חדש שרצה לפתוח חשבון בבנק כשהגיע לפקיד אמר לו הפקיד: "מדוע לך לפתוח חשבון בבנק זה? לך לבנק המקביל, שם יש תנאים יותר טובים, פטור מעמלות וריבית גבוהה יותר. לא כדאי לך לפתוח חשבון אצלנו". שמע זאת הלקוח ועזב מיד את הבנק. הדבר חזר על עצמו וכל לקוח חדש שנכנס עזב מייד לבנק המקביל. מנהל הבנק ראה שבאותו יום לא נפתח שום חשבון חדש וכל לקוח חדש שנכנס עזב מייד. המתין ללקוח חדש שנכנס לפקיד ומיד כשבא לצאת קרא לו מנהל הבנק ושאלו, מדוע אתה עוזב ולא פותח חשבון? ענה לו הלקוח: הפקיד שלך המליץ לי ללכת לבנק המקביל, שם אקבל תנאים טובים יותר. כעס מנהל הבנק ומיד בו במקום פיטר את הפקיד החדש והורה לו לעזוב מיד את הבנק. ראה זאת אחד הנוכחים ושאל את המנהל: מדוע לפקיד הראשון שאיחר, נתת התראה והזדמנות נוספת לשיפור, ואילו את הפקיד הזה פיטרת מיד? ענה לו המנהל: הדבר פשוט, הפקיד הראשון קיבל על עצמו שהוא שייך לבנק שלנו, ורק איחר, ולכן נתתי לו הזדמנות נוספת. אך הפקיד הזה, ששלח לקוחות לבנקים אחרים, הוציא את עצמו משייכות לבנק שלנו. אין לו מה לעשות פה אפילו רגע אחד, לכן אין מה לתת לו הזדמנות נוספת לא ראי זה כראי זה.

הנמשל פשוט: כשיהודי מאושר להיות חלק מעם ישראל, ורק פעמים שהוא חוטא מחמת יצר הרע - הוא שייך לעם ישראל ולכללים של חטא ועונשו. אך פה לא כתוב שאכלו בסעודת אחשוורוש אלא "נהנו" מסעודתו של אחשוורוש, דהיינו היה להם "כסף" להיות עם הגויים. זו לא היתה השתתפות גרידא בסעודה של גויים מחמת אין ברירה, אלא הנאה לשבת עם הגויים להרגיש שייכות איתם. זה כבר הוכיח כי הם שייכים לבנק אחר, לעם אחר. הם עזבו את צור מחצבתם וכרו להם בורות נשברים. במצב כזה אין דינם כיהודי שחטא אלא כעובר לדת אחרת, שנידון אחרת. לכן התחייבו עונש חמור כל כך. אך לאחר הצום ותענית שגזרו אסתר ומרדכי נאמר "קיימו וקבלו עליהם" תיקנו זאת שקבלו תורה מאהבה ולא בכפייה, הרי שחזרו לצור מחצבתם, ונעשה הנס "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם". נקבל על עצמינו ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך אהבה להקב"ה ונזכה לניסים ונפלאות אמן.

**לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.**

**סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע
מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי מיד לאחר מנחה
בביכניס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 17:35

בית הכנסת
"יעולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 17:30 ערבית - 18:10
שיעורי תורה אחרי ערבית
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א
יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 19:30
תפילות שבת קודש:
שיר השירים - 17:20 מנחה - 17:30
קבלת שבת - 17:55
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 17:15 ערבית - 18:15
שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג' ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) - 17:40
שיעורי תורה אחרי ערבית
יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הגאון ר' אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00

100% צדקה <<< **"מתנות לאביונים" וזכר למהצית השקל**
תורמים לקופת "אהבת ישראל" בראשות הרב יהונתן אמדדי והרב שמשון פוקס
חייגו: 054-9206061 (אפשר גם בביט) תזכו למצוות ופורים שמח